

Έργον Δ. Μπισκίνη
(Βραβεύθην)

Έργον Γ. Γουναροπούλου
(Ήγοράσθη υπό του κ. Άντ. Μπενάκη)

Ἡ Ἔργασία

Θατε ἵνα ἐκτελέσητε καθήκον πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Καλλιτέχνου, τοῦ ὁποίου ἡ εὐγενὴς καὶ ποιητικὴ ψυχὴ τὴν στιγμὴν ταύτην θά σκιρτήσῃ ἀπὸ ἀγαλλίασιν, βλέπουσα ὅτι οἱ πόθοι τοῦς ὁποίους εἶχεν ἐν τῇ ζωῇ διὰ τὴν πρόοδον τῆς ἐλληνικῆς τέχνης ἐκπληροῦνται μὲ ζῆλον παρὰ τῶν ἐπιζώντων.

Καὶ τώρα ἀπονέμοντες τὸ ἔπαθλον τοῦτο τοῦ Ραλλείου διαγωνίσματος χαιρετίζομεν μίαν νέαν βλάστησιν θαυροτέρων καρπῶν. Αἰωνία ᾗς χα-

ραθῇ εἰς τὰς καρδίας μας ἡ μνήμη τοῦ ἀειμνήστου Ράλλη».

Εἰς τὸν Ράλλειον διαγωνισμὸν μετέσχον δύο, οἱ κ. κ. Μπισκίνης καὶ Γουναροπούλου. Ὁ πρῶτος εἰκότισε ζωγράφων ἐργαζόμενον εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, ὁ δὲ γλύπτην. Ἀμφότερα ἐκρίθησαν εὐμενῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐβραβεύθη δὲ ὁ κ. Μπισκίνης περατώσας πέρυσσι τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῇ Καλλ. σχολῇ. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Γουναροπούλου (ὅστις δὲν ἐτελείωσε ἀκόμη τὰς σπουδὰς του) ἠγόρασεν ὁ κ. Μπενάκης.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ἐκ Ρώμης.

Μελέται ἐπὶ τοῦ χρωματισμοῦ τῶν διαφόρων καλλ. ὀχρῶν. — Ἡ Ἑνετικὴ καὶ Φλαμανδικὴ σχολὴ εἶναι αἱ πλέον φημιζόμεναι ἐν τῷ χρωματισμῷ, διακρονομένης τῆς πρώτης ἐπὶ ἁρμονίᾳ καὶ πλούτῳ χρώματος. Ἡ Λομβαρδικὴ ἐξ ἴσου μὲ τὴν τῆς Βενετίας διαμφισβητεῖ τὰ προτεία εἰς τὸ χρῶμα καὶ τὴν φυσικότητα ἐν Ρώμῃ καὶ Φλωρεντίᾳ κυριαρχοῦσι τῆς ἀκριβείας τοῦ σχεδίου, καὶ τῆς τελειότητος ἀποδόσεως τῶν φυσικῶν αἰσθημάτων.

Ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τῶν ὥραίων Τεχνῶν τοῦ Γαίη, αἱ ἀντιθέσεις αὐταὶ τῶν σχολῶν ἀποδίδονται εἰς τὰς ἐναλλαγὰς τοῦ κλίματος πρωτίστως, ἐν μέρει δὲ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν μόρφωσιν τῶν λαῶν, ὡς καὶ εἰς τὸν ἀτομικὸν χαρακτῆρα τοῦ καλλιτέχνου.

Εἶναι ἀκριβὲς αἱ κλιματικαὶ μεταβολαί, αἱ καθιστώ-

σαι τόσοι ἀντίθετοι πρὸς ἀλλήλας τὰς δύο βασιλίδας τοῦ χρώματος. Οἱ Φλαμανδοὶ ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται ὑπὸ τὴν νεφελώδη καὶ σκοτεινὴν ἀτμόσφαιραν τῶν Κάτω Χωρῶν, καταφεύγουσιν εἰς τὰς δυνατὰς φωτοσκιάσεις διὰ νὰ ἐπιτύχωσι τὸ ἁρμόζον ἀνάγλυφον εἰς τὰ ἐνδιαφέροντα μέρη τοῦ πίνακος. Αἱ οἰκογενειακαὶ παραστάσεις, αἱ τόσοι ἐπιτυχῶς καὶ ἐπανεὶλημμένως ἀποτυπωθεῖσαι ὑπὸ τῶν Φλαμανδῶν, φωτίζονται, ἡ πλαγίως ἐκ τινος θήρας ἢ διὰ τεχνικοῦ φωτός.

Ὁ χρωματισμὸς τῶν Φλαμανδῶν, εἶνε ἀνώτερος καὶ αὐτῶν τῶν Ἑνετῶν ἀλλ' ἐν γένει εἶνε σκληρὸς καὶ τεχνητός, ἀποτελέσμα τοῦ τεχνητοῦ φωτισμοῦ. Τὸ τοιοῦτον δὲν ὑποδέχεται διὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ τοῦ χρωματίζεω εἶνε ἐσφαλμένον, ἐξ ἐναντίας εἶνε τὸ ἁρμοδιώτερον κατὰ τοὺς φυσικοὺς κανόνας εἰς τὸ περιβάλλον.

Οἱ Ἑνετοὶ ἐξ ἀντιθέτου ἀποφεύγουσιν τὰς δυνατὰς ἀν-